

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ

Τό Σάββατον, 3^{ον} / 16^{ον} Νοεμβρίου 2019, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ή έορτή τοῦ άγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τόν ιερόν αὐτοῦ Ναόν εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδδης.

Κατά τήν ὡς ἄνω ήμέραν, ή Έκκλησία έορτάζει τήν μετακομιδήν τοῦ ιεροῦ λειψάνου τοῦ άγίου Γεωργίου έκ τῆς πόλεως τῆς Ρώμης, εἰς τήν ὁποίαν έμαρτύρησε, τόν 4^{ον} μ.Χ. αἰῶνα εἰς τήν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν Λύδδαν καί τά έγκαίνια τοῦ υπό τῆς άγίας Έλένης πρός τιμήν αὐτοῦ άνεγερθέντος Ναοῦ.

Εἰς τόν ιερόν ναόν τοῦτον, διατηρούμενον υπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς προσκύνημα, προεξῆρξε κατά τήν ὡς ἄνω ήμέραν, μετά τήν ένθερμον ὑποδοχήν υπό τοῦ Ίερατείου ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ίόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου Γέροντος Αρχιγραμματέως καί τοῦ Μητροπολίτου Φιλομηλίου κ. Ηλία, Αγιοταφιτῶν Ίερομονάχων, τοῦ Αρχιδιακόνου Μάρκου, ψάλλοντος έλληνιστί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου δεξιά καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος άριστερά άραβιστί, παρουσία τῶν άντιπροσώπων τῆς Πρεσβείας τῆς Έλλάδος εἰς Ίσραήλ καί τῶν Πρέσβειων Σερβίας, Αγγλίας, Ρωσίας καί Γεωργίας έν συμμετοχῇ άθρόου έκκλησιάσματος, προσκυνούντος εἰς τόν τάφον τοῦ Αγίου.

Πρός τό εύλαβές έκκλησίασμα τοῦτο εκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος έλληνιστί ὡς έπεται:

«Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Αποσυναγώγους ποιήσουσιν ήμᾶς, άλλ' έρχεται ὡρα, ἵνα πᾶς ὁ άποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ· καί ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ έγνωσαν τόν Πατέρα οὐδέ έμέ», (Ίωάν. 16, 2-3), παραγγέλλει ὁ Ίησοῦς Χριστός τοῖς πιστεύουσιν εἰς Αὐτόν.

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Η ιερά μνήμη τῶν Έγκαινίων τοῦ έπωνύμου Ναοῦ τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου έν τῇ ιστορικῇ καί άγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδην, ήτοι τῆς άνακομιδῆς καί καταθέσεως τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων, συνήγαγε πάντας ήμᾶς, ἵνα εύχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν Κύριον καί θεόν ήμῶν, τόν δοξάσαντα τόν μάρτυρα τῆς άγάπης τόν άληθινόν ήλιον τῆς δικαιοσύνης, τόν Μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν καί Κύριον δέ ήμῶν Ίησοῦν Χριστόν.

Ὁ Άγιος Γεώργιος άνεδείχθη εἶς έκ τῶν μεγάλων μαρτύρων τῆς άγάπης τοῦ Χριστοῦ, γενόμενος σύναιμος τοῦ σταυρικοῦ καί άπολυτρωτικοῦ αίματος τοῦ Χριστοῦ, αλλά καί μέτοχος τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τῆς Έκκλησίας, (Έβρ. 12,1).

Αναφερόμεθα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ἡ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ. Αὕτη ἡ τελείωσις ἐν Χριστῷ εἶναι ὁ στόχος ἀλλὰ καὶ ἡ προσδοκία τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ τῶν μαρτύρων Αὐτοῦ. Καί τοῦτο διότι ὁ θεὸς Λόγος, ὁ Χριστὸς εἶναι «τό Α καὶ τό Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τό τέλος», (Ἀποκ. Ἰωάν. 21,6), δηλονότι ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τούς ὁποίους «θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», (Α΄ Τιμ 2,4).

Ὁ Γεώργιος γεννηθεὶς ὑπὸ εὐσεβῶν Χριστιανῶν γονέων, πρὸς πατρός Καππαδόκης καὶ ἐκ μητρός Παλαιστίνος καὶ ἀνατραφεὶς μέ τὸν νόμον τῆς θείας εὐσεβείας, τουτέστιν τῆς πίστεως εἰς Χριστόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπεζήτη «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», ἀφ' ἑτέρου δέ ἐπεθύμει τὴν οὐράνιον καὶ μένουσαν πόλιν, ἀκούων εἰς τὸν λόγον τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14) «ἡμῶν γὰρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τό σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐτό σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τά πάντα», (Φιλιπ. 3,20-21).

Τούτου ἕνεκεν καὶ ἀγασθεὶς τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ τὸν φωτισμόν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ θεοῦ (Β΄ Κοριν. 4,4), ὁ γνωριζόμενος διὰ τό ἀήττητον τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ ἀνώτατος ἀξιωματοῦχος τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ Γεώργιος, παρουσιάζεται ἐντός τῆς Ρωμαϊκῆς Βουλῆς, ἔνθα ἦτο παρών καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανός, σκληρὸς διώκτης τῶν Χριστιανῶν καὶ μετὰ παρρησίας δηλώνει ἑαυτὸν Χριστιανόν καὶ ἀνακηρύσσει τὸν Χριστόν θεόν τε καὶ θεοῦ Υἱόν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἅγιος Γεώργιος κατήγγειλεν τόσον τὴν ἀπάτην τῶν ψευδῶν θεῶν τῶν εἰδώλων, ὅσον καὶ τὴν ἐθελοθρησκείαν τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων, οἱ ὅποιοι ἐθεοποιοῦν ἑαυτούς καὶ ἐζήτουν νά λατρεύωνται ὑπὸ τῶν ὑπηκόων πολιτῶν αὐτῶν. Ἐν προκειμένῳ ὁ Γεώργιος ἀναδεικνύεται πιστὸς μάρτυς τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς δαιμονιώδους θρησκείας τῶν εἰδώλων, ὡς λέγει ὁ προφητάναξ Δαυΐδ: «ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τούς θεούς· ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν [εἰδωλολατρικῶν λαῶν] δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τούς οὐρανοὺς ἐποίησεν», (Ψαλμ. 95, 4-5).

Ἡ σήμερον τιμωμένη μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς ἱστορικόν χρόνον καὶ τόπον τῆς ζωῆς καὶ δράσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ κόσμου, περὶ τοῦ ὁποίου κόσμου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγει: «οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Οἶδαμεν δέ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει [ἔχει ἔλθει] καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν. καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος» (Α΄ Ἰωάν. 5, 19-20)· καὶ ἐπιλέγει· «Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτούς ἀπὸ τῶν εἰδώλων» (Α΄ Ἰωάν. 5,21), δηλαδή ἀπὸ τὰς εἰδωλολατρικὰς περὶ θεοῦ ἀντιλήψεις καὶ πλάνας.

Ἡ πηγαία καὶ αὐθόρμητος πίστις τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα ὡς καὶ ὁ ἔνθεος ὄντως ζῆλος αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, δηλώνει ὅτι οὗτος ἐγένετο μάρτυς καὶ ὑπέρμαχος τῆς θείας ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης, ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «Δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ [ἐν παντί τῷ πιστεύοντι] ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται», (Ρωμ. 1,17).

Τὴν δικαιοσύνην ταύτην ἐκτήσατο ὁ τροπαιοφόρος Γεώργιος, γενόμενος μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ ἔργῳ τε λόγῳ ἀκούων εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου λέγοντος: «Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 11,1).

Ὡς γνωστὸν, ὁ μέγας Παῦλος ἐτελείωσε τὸ ἀποστολικὸν αὐτοῦ κήρυγμα καὶ ἔργον ἐν Ῥώμῃ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τὴν πλέον ἐπίλεκτον καὶ ἐκλεκτὴν χορείαν τῶν ἀγίων αὐτῆς. Καὶ τοῦτο, διότι με τὴν ὁμολογίαν των τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, ἀντήλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ κόσμου τούτου, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα παράγει (Α΄ Κορ. 7,31) μέ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης Αὐτοῦ», (Φιλιπ. 3,21).

Ἐρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους ὁ ἅγιος θεοδώρητος λέγει: «Σύμμορφον δὲ τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] τὸ ἡμέτερον ἔφη γεγενῆσθαι σῶμα, οὐ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς δόξης ἀλλὰ κατὰ τὴν ποιότητα. Φωτοειδὲς γὰρ ἔσται καὶ τοῦτο». Καὶ ἀναλυτικώτερον: ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ σώματος τῶν ἀγίων μαρτύρων ἐπισημαίνει τὴν ἀπὸ τοῦ φθαρτοῦ μεταβολὴν εἰς τὸ ἀφθαρτον καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀδόξου εἰς τὸ ἔνδοξον» κατὰ τὸν Ζιγαβηρόν.

Ἰδοὺ λοιπὸν διὰ τί ὁ ὑμνωδὸς τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου βοᾷ καὶ λέγει «τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα ἀπέσβεσας, μακάριε, καὶ τυράννου τὰ θράση εἰς τέλος ἐξηφάνισας καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου».

Πάντες οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Γεωργίου τοῦ γενναίου ἐν μάρτυσι, τοῦ κήρυκος τῆς ἀληθείας, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ ἱατροῦ τῶν ἀσθενῶν παρακαλέσωμεν, ἵνα ἰκετεύῃ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ταρασσομένη περιοχῇ ἡμῶν. Τὴν δὲ Παρθένον Μαρίαν καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ τὴν ὑπερευλογημένην θεοτόκον ἰκετεύσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ αὐτῆς, Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὅπως κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς λιμένα σωτήριον καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὰς ψυχὰς τῶν ἀγίων μαρτύρων καὶ δὴ τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ καλῶς συντηρήσας τὸ εἰκονοστάσιον τοῦ Ναοῦ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος, προσέφερε κέρασμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, καὶ παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὴν Λέσχην τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας